

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla (Węgry)
w dniu 1 lutego 2017 r. – Teréz Ilyés i Emil Kiss/OTP Bank Nyrt. i OTP Faktoring Követeléskezelő
Zrt.**

(Sprawa C-51/17)

(2017/C 144/26)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Ítéltábla

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Teréz Ilyés, Emil Kiss

Strona pozwana: OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy warunek umowny wiążący się dla konsumenta z ryzykiem kursu wymiany i który, ze względu na wyłączenie nieuczciwego warunku umownego wprowadzającego różnicę między ceną kupna a ceną sprzedaży i zobowiązującego do ponoszenia ryzyka kursu wymiany, stał się częścią umowy ze skutkiem *ex tunc* z powodu interwencji ustawodawcy dokonanej ze względu na dwa spory z zakresu nieważności dotyczące znacznej liczby umów, należy uważać za warunek, który nie był negocjowany indywidualnie w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13 (¹) i jest zatem objęty zakresem stosowania tej dyrektywy?
- 2) Na wypadek gdyby warunek umowny wiążący się z ryzykiem kursu wymiany dla konsumenta był objęty zakresem stosowania tej dyrektywy, czy przepis ustanawiający wyłączenie art. 1 ust. 2 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że także odnosi się do warunku umownego odpowiadającego obowiązującym przepisom ustawowym w rozumieniu pkt 26 wyroku wydanego przez Trybunał w sprawie RWE Vertrieb AG (C-92/11), które zostały przyjęte lub weszły w życie po zawarciu umowy? Czy należy objąć także zakresem stosowania wspomnianego przepisu ustanawiającego wyłączenie warunek umowny, który stał się częścią umowy ze skutkiem *ex tunc* po jej zawarciu z powodu obowiązującego przepisu ustawowego usuwającego nieważność spowodowaną nieuczciwym charakterem warunku umownego czyniącego wykonanie umowy niemożliwym?
- 3) Na wypadek gdyby zgodnie z odpowiedziami udzielonymi na powyższe pytania można było zbadać, czy warunek umowny wiążący się z ryzykiem kursu wymiany dla konsumenta ma nieuczciwy charakter, to czy wymóg jasnego i zrozumiałego sformułowania, o którym mowa w art. 4 ust. 2 tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że jest on także spełniony, jeżeli dochowano w sposób przedstawiony w okolicznościach faktycznych przewidzianego ustawowo i sformułowanego w sposób konieczny ogólny obowiązek udzielenia informacji, czy też powinny być także przekazywane te dane dotyczące ryzyka dla konsumenta znane instytucji finansowej, lub do których mogła mieć ona dostęp w momencie zawierania umowy?
- 4) Czy w świetle wymogu jasności i przejrzystości oraz ust. 1 lit. i) załącznika do tej dyrektywy dla celów wykładni art. 4 ust. 1 tej dyrektywy jest istotną okolicznością, że w momencie zawierania umowy warunki umowne dotyczące uprawnienia do jednostronnej zmiany i różnicy między ceną kupna a ceną sprzedaży – które kilka lat później okazały się nieuczciwe – były zawarte w umowie wraz z postanowieniem umowy dotyczącym przejęcia ryzyka kursu wymiany, wobec czego konsument kumulatywnym skutkiem takich postanowień nie mógł w rzeczywistości zupełnie przewidzieć, w jaki sposób zmienią się w następstwie zobowiązania do zapłaty ani mechanizm zmian tych zobowiązań? Czy też warunki umowne następnie uznane za nieuczciwe nie powinny zostać uwzględnione przy dokonywaniu oceny nieuczciwego charakteru warunku ustanawiającego ryzyko kursu wymiany?

- 5) Gdyby sąd krajowy stwierdził nieuczciwy charakter warunku umownego wiążącego się z ryzykiem kursu wymiany dla konsumenta, czy sąd ten jest zobowiązany, przy ustalaniu skutków prawnych zgodnie z przepisami prawa krajowego, uwzględnić z urzędu, z poszanowaniem prawa do sporu między stronami w postępowaniu kontrydiktoryjnym, także nieuczciwy charakter pozostałych warunków umownych, na które powód nie powołał się w pozwie? Czy zasada badania z urzędu ma także zastosowanie zgodnie z orzecznictwem Trybunału, jeżeli powód jest konsumentem, czy też z uwagi na miejsce zajmowane przez prawo do rozporządzania w całym postępowaniu i na szczególne okoliczności odnośnego postępowania, zasada dyspozycyjności ewentualnie wyklucza badanie z urzędu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U 1993, L 95, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Austria) w dniu 1 lutego 2017 r. – VTB Bank (Austria) AG**

(Sprawa C-52/17)

(2017/C 144/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VTB Bank (Austria) AG

Strona pozwana: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Pytania prejudycjalne

1. Czy przepisy wtórnego prawa Unii (w szczególności art. 64 lub 65 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE ⁽¹⁾) znajdują zastosowanie do ustalenia przez urząd wysokości odsetek zgodnie z regulacją ustawową państwa członkowskiego, według której w wypadku przekroczenia limitu dużych ekspozycji zgodnie z art. 395 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾ instytucję kredytową należy zobowiązać do zapłacenia odsetek w wysokości 2 % przekroczenia limitu, w stosunku rocznym, na 30 dni?
2. Czy prawo Unii (w szczególności art. 395 ust. 1 i ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w brzmieniu sprostowania, Dz.U. nr L 321 s. 6 z dnia 30 listopada 2013 r.) stoi na przeszkodzie zastosowaniu regulacji prawa krajowego, jaka zawarta jest np. w § 97 ust. 1 pkt 4 Bankwesengesetz (ustawy o bankowości w brzmieniu BGBl. 2014 I s. 532), w przypadku kiedy mimo spełnienia przesłanek regulacji wyjątkowej zawartej w art. 395 ust. 5 w przypadku naruszenia art. 395 ust. 1 nałożone zostaną odsetki (wyrównawcze)?